

امام متّقین علیہ السلام:

تمامی اعمال و کارهای نیک، حتی جهاد در راه خدا، در برابر امر به، معروف و نهی از منکر، مانند قطره‌ای در مقابل یک دریای بزرگ و پهناور است.

امام متّقین علیہ السلام:

هرگاه کسی در دل خویش کار نیک را نیک نداند و ستایش نکند و از کار زشت نفرت نورزد، واژگون شود و زیر و زبر گردد.

نهج البلاغه، حکمت ۳۷۵

امام متّقین علیہ السلام:

از هر کاری که در نهان انجام می‌شود و در آشکارا از انجام آن شرم شود، دروی کن

نهج البلاغه، نامه ۶۹

امام متّقین علیہ السلام:

جهال را نمی‌بینی مگر آن که یا زیاده روی (افراط) می‌کند و یا کوتاهی (تفريط) می‌کند.

نهج البلاغه، حکمت ۷۰

امام متّقین علیہ السلام:

امر به، معروف کن تا اهل آن شوی! و با دست و زبان نهی از منکر کن و با کوشش بسیار از کسی که منکرات را انجام می‌دهد دوری گزین

امام متّقین علیہ السلام:

امر به، معروف و نهی از منکر را رها مکنید که در این صورت بدان شما زمام امورتان را به دست می‌گیرند و آن گاه هر چه دعا کنید، مستجاب نخواهد شد!

امام متّقین علیہ السلام:

از هر کاری که اگر از کننده آن باز خواست شود آن را رشت شمارد یا از آن پوزش خواهد، دوری کن!

نهج البلاغه، نامه ۶۹

امام متّقین علیہ السلام:

از زشت کاری نهی کنید و خود از انجام آن باز ایستید؛ زیرا که شما فرمان دارید ابتدا خود از کار زشت باز ایستید و سپس دیگران را نهی کنید

نهج البلاغه، خطبه ۱۰۵

امام متّقین علیہ السلام:

لا تسالوا فيها فوق الكفاف، ولا تطلبوا منها اکثر من

البلاغ

در دنیا بیش از احتیاج نخواهید و بیش از کفاف از آن

طلب نکنید.

نهج البلاغه، حکمت ۴۶

امام متّقین علیہ السلام:

کن سمحا ولا تکن مبذرا، و کن مقدرا ولا تکن مقترا

بخشنده باش ولوخرج مباش (در زندگی) حسابگر باش و

سخت گیر و تنگ نظر مباش.

نهج البلاغه، حکمت ۲۳

امام متّقین علیہ السلام:

ثمره التفریط الندامه، و ثمره الحزم السلامه

پشیمانی میوه تفریط است و سلامت محصول احتیاط

نهج البلاغه، حکمت ۱۸۱

امام متّقین علیہ السلام:

اسراف را کنار بگذار و میانه روی پیشه کن، از امروز به

فکر فردا باش و از اموال دنیا به مقدار ضرورت برای

خوبیش نکه دار و زیادی را برای زیارت (قيامت) از بیش

بفرست.

نهج البلاغه، نامه ۲۱

امام متّقین علیہ السلام:

هر کس خود را جایی قرار دهد که باعث تهمت وارد

آمدن به او می شود، پس البته نباید آن کس را که به او

بدگمان شود سرزنش و ملامت کند

نهج البلاغه، حکمت ۱۵۹

امام متّقین علیہ السلام:

همواره با جمعیت های (طرفدار حق) باشید که دست خداوند با

جماعت است، از پراکندگی و متفرق شدن دوری کنید که

(انسان تنها) طعمه شیطان است چنان که گوسفند تک رو

طعمه گرگ است.

نهج البلاغه، خطبه ۷۷

امام متّقین علیہ السلام:

گناهی که تو را ناراحت (پشیمان) سازد، نزد خدا بهتر

است از کار نیکی که تو را مغروف سازد.

نهج البلاغه، حکمت ۴۶

امام متّقین علیہ السلام:

من اتجر بغير فقه، فقد ارتطم في الربا

کسی که بدون آگاهی از احکام اسلام تجارت کند، در

منجلاب ربا فرو رود.

نهج البلاغه، حکمت ۴۷

امام متّقین علیہ السلام:

اعلم ان الاعجاب ضد الصواب، و افة الالباب.
بدان که خودبینی ضد حق و راستی است و آفت عقل و
خرد است.

نهج البلاغه، نامه ۳۱

امام متّقین علیہ السلام:

خداؤند هر جباری را ذلیل و هر خودپسندی را خوار من
سازد

نهج البلاغه، نامه ۵۳

امام متّقین علیہ السلام:

مباش از کسانی که خود را می پسندد و از خویشتن
خوشیش می آید، وقتی که در عافیت بسر می برد و
مایوس می گردد در موقعی که مبتلا شود.

نهج البلاغه، حکمت ۱۵۰

امام متّقین علیہ السلام:

در شکفتم از متکبر که دیروز نطفه (بی ارزشی) بود و
فردا مردار گندیده ای است. (پس تکبر چرا؟)

نهج البلاغه، حکمت ۱۲۶

امام متّقین علیہ السلام:

العجب لغفلة الحساد عن سلامه الاجساد!
شگفتا از حسودان، که از سلامتی جسمشان غافل اند!

نهج البلاغه، حکمت ۲۲۵

امام متّقین علیہ السلام:

بینکم و بین الموعظه، حجاب من الغره.
میان شما و نصیحت، پرده ای از غرور است.

نهج البلاغه، حکمت ۲۸۲

امام متّقین علیہ السلام:

ایاک و الغصب فانه طیره من الشیطان.
از غصب به دور باش؛ زیرا خشم از سبک مغزی های
شیطان است.

نهج البلاغه، نامه ۷۶

امام متّقین علیہ السلام:

صحّة الجسد، من قلّة الحسد.
سلامت جسم، از کمی حسادت است.

نهج البلاغه، حکمت ۲۵۶

امام متّقین علیہ السلام:

غضب (تندخوی) نوعی از جنون است؛ چرا که گرفتار بدان از کرده خود پشیمان می‌شود و اگر پشیمان نشود جنونش مسلم است.

نهج البلاغه، حکمت ۲۵۵

امام متّقین علیہ السلام:

خشم را فرو خور و به هنگام توانایی گذشت کن و در هنگام عصبانیت، بردار باش و در وقت چیرگی، ببخشای تا سرانجامت نیکو باشد.

نهج البلاغه، نامه ۶۹

امام متّقین علیہ السلام:

از دوستی با دروغ پرداز دوری کن که او چون سراب است، دور را در نظر تو نزدیک و نزدیک را دور نشان می‌دهد.

نهج البلاغه، حکمت ۳۸

امام متّقین علیہ السلام:

هر که با نابکاران دشمنی ورزد و برای خدا خشم گیرد، خداوند به خاطر او خشم گیرد و روز قیامت خشنودش گرداند.

امام متّقین علیہ السلام:

لا تحدث الناس بكل ما سمعت به، فكفى بذلك كذبا
هر چه را شنیدی برای مردم حکایت مکن، که همین برای آسودگی به دروغگویی کافی است.

نهج البلاغه، نامه ۶۹

امام متّقین علیہ السلام:

شر القول الكذب.
بدترین گفتار دروغگویی است.

نهج البلاغه، خطبه ۸۴

امام متّقین علیہ السلام:

توبه حساب نفس خودت رسیدگی کن؛ زیرا دیگران را حسابرسی جز تو نیست.

نهج البلاغه، خطبه ۲۲۲

امام متّقین علیہ السلام:

الغيبة، جهد العاجز
غیبت کردن، کار شخص ناتوان است.

نهج البلاغه، حکمت ۴۶۱

امام متّقین علیہ السلام:

آگاه باشید! این پوست نازک بدن شما طاقت آتش
جهنم را ندارد. پس به نفس خوبیش رحم کنید، که
این حقیقت را در مصایب و ناگواری های دنیا آزموده اید.

امام متّقین علیہ السلام:

(المؤمن) اوسع شئ صدرا، و اذل شئ نفسا
(مؤمن) سینه اش از هر چیزی گشاده ترو هووس های نفسانی
اش از هر چیزی نزد او خوارتر است.
نهج البلاغه، حکمت ۳۳۳

امام متّقین علیہ السلام:

من کرمت علیه نفس، هانت علیه شهوات،
کسی که نفس خوبیش را ارجمند دارد شهواتش را
خوار شمارد.

نهج البلاغه، حکمت ۴۴۹

امام متّقین علیہ السلام:

هر که از درون خود واعظی داشته باشد، از جانب
خداآوند نگهدارنده ای دارد.

نهج البلاغه، حکمت ۸۹

امام متّقین علیہ السلام:

اذا كثرت المقدرة قلت الشهوة
در آن هنگام که (قدرت) اوانایی بیشتر شود. اشتتها
(شهوت) کم شود.
نهج البلاغه حکمت ۲۴۵

امام متّقین علیہ السلام:

اگر بندگان خدا! از محبوب ترین بندگان خدا در پیشگاه ربوی بند
ای است که خداوند (سبحان) او را در شناخت نفس خود و ساختن
آن یاری فرماید. (این انسان مورد عنایت خداوندی) لباسی از اندوه بر
تن نمود و پوشانکی از بیم بر خود پوشید. نتیجه چنین شد که
چراغ هدایت در دلش برافروخت.
نهج البلاغه خطبه ۱۱

امام متّقین علیہ السلام:

اگر با دیده دل به آن چه که از بهشت توصیف می گردد
بنگری نفس تو از آن چه در این جهان از زیبایی ها و
خوشی ها وزینت های ظاهری آن وجود دارد، دوری می
کند.
نهج البلاغه، خطبه ۱۱

امام متّقین علیہ السلام: در هیچ چیز نمی توان خدا را معصیت کرد
مگر با میل و رغبت. پس خداوند رحمت کند کسی را که شهوت
خود را مهار کند و هوای نفس را ریشه کن سازد؛ زیرا هوای این نفس
را کنند. بسیار دشوار است و این نفس همواره به مقتضای هواطلبی
خود، میل به معصیتی دارد.
نهج البلاغه، خطبه ۱۷۶